

Αγάπη Ξιφιλιδου

ΟΙ ΚΥΝΗΓΟΙ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2019

Το κείμενο αυτό αποτελεί προϊόν πνευματικής ιδιοκτησίας. Σε περίπτωση που κάποιος ενδιαφερθεί να το ανατυπώσει ή να το μεταφέρει στην σκηνή παρακαλείται να έρθει σε συνεννόηση με τον συγγραφέα (a.x.sign@gmail.com)

ΟΙ Ήρωες του Έργου :

Γ. : Νεαρή γυναίκα

Α. : Νεαρός άντρας

Κ1: Κυνηγός 1 (Ζαν Μπατίστ, ηλικιωμένος τρανς άντρας) και Ζαν

Κ2: Κυνηγός 2 (Ρόζαλιντ , νεαρή γυναίκα) και δεσποινίς Ρόζα (κόρη της κ. Αρτεμισίας)

Κ3: Κυνηγός 3 (Γκλεν, μεσήλικας άντρας)και Α.

Κ4: Κυνηγός 4 (Γιοσέφ, ηλικιωμένος πολιτικός)

Κ5 : Κυνηγός 5 (Νταιάνα, ηλικιωμένη γυναίκα) και κυρία Αρτεμισία

Εικόνα πρώτη

Τρεις κυνηγοί τρώνε. Μάσκες χρωματιστές καλύπτουν το πρόσωπο. Μεγάλο τραπέζι, βαριές παλιομοδίτικες πολυθρόνες αντί για καρέιλες, λουλούδια στο τραπέζι, ασημένια σκεύη και μαχαιροπήρουνα

Φωνές παραμορφωμένες

Μουσική ατονική

K1: Προτείνω να μην περιμένουμε άλλο. Το φαγητό άρχισε να κρυώνει.

Αρχίζουν να τρώνε

K4 : Θα αργήσουν πολύ ;

K1 :Δεν νομίζω.

K3 : Η Νταϊάνα σπανίως αργεί

K1 : Η Ρόζαλιντ όμως θέλει τον χρόνο της.

K4 : Έχουν πολλή δουλειά;

K1 : Όχι. Σχεδόν τελειώσαμε. Κάτι μικρολεπτομέρειες και φυσικά η καταδίωξη. Η Ροζαλιντ και η Νταϊανά. Η Άρτεμις και το Ρόδο. Στήθος ή μπούτι Γιλεν;

K3 : Μπούτι

K 1: Εσύ Γιοσέφ;

K4 : Περίσσεψαν νεφρά;

K1: Κανείς δεν τα τρώει

K4: Και λίγο κρασί

K3 :Ποιο προτιμάς;

K4 : Κόκκινο έχεις;

K1 : Κόκκινο με άσπρο κρέας;

K4 : Υπάρχει πρόβλημα;

K1 : Κόκκινο κρασί με άσπρο κρέας; Με άσπρο κρέας;

K4 : Θα μου φέρει αέρια ;

K1: Στην καλύβα που γεννήθηκαν ,χρυσό μου, είχατε πόρτες;

K3 : Ζαν Μπατίστ

K4 : Άστον να λέει. Απ' ότι θυμάμαι εσύ ήσουν γιός μωλωνα

K1 : Μέχρι τα δώδεκα μου χρόνια

K4 : Λαντζέρης;

K2 : Γιοσέφ

K4 : Ποιος καθάριζε τα καθίσια της Ντεμουαζέλ μεσιέ;

K3 : Ορίστε το κρασί, Γιοσέφ

K1: Άφησε τον , τι καταλαβαίνουν οι εγκληματίες από μουσική, από χορό, εγώ υπηρέτησα την τέχνη με την ψυχή, το μυαλό...

K4 : και το σώμα

K3 : Κράτα τη γλώσσα σου. Ειδικά εσύ.

K1 : Αγαπητέ μου Γιλέν, νομίζεις ότι δίνω σημασία σ' αυτόν τον δολοφόνο; Τον σφαγέα; Τον εγκληματία; Εγώ είμαι καλλιτέχνης.

Ο K1 σηκώνεται και δίνει – κατά κάποιο τρόπο- παράσταση

K3 : (Στον K4 σιγανά) Πιες και βούλωστο

K1 : Φως. Η μεγάλη αίθουσα στολισμένη με λευκούς κρίνους, όλα τα θεωρεία ντυμένα κόκκινο βελούδο. Χρυσό περιδέραιο στο στήθος μου, νταντέλες στις γάμπες νταντέλες στο λαιμό.

Απαλός φωτισμός. Και κεριά, μπουκέτα φιαγμένα από κεριά . Η αυλική ζαλισμένοι , υπομονετικά περιμένουν την αυγή. Όρθιος διευθύνω το Μπαλέτο της Νύχτας, εγώ, ο κλόουν, ο βιολιστής , άρχοντας της επιτήδευσης. Άντρας μασκαρεμένος γυναίκα, γυναίκα μασκαρεμένη άντρας. Το Μπαλέτο της Νύχτας, μουσική, χορογραφία, όλα δικά μου

Σπουδαίο έργο: Κρίμα που δεν παίζεται πια

K4 : Θα συνεχίσει για πολύ;

K3 : Αφού τον ξέρεις. Ηλικιωμένος άνθρωπος. Φάε τα νεφρά σου.

K4 : Τελείωσαν

:

K1 : Ωραίες εποχές. Το πρώτο μου έργο. Η πρώτη μου επιτυχία. Το πρώτο μου θήραμα. Τα έπαιξα όλα για όλα, αλλά τι τρόπαιο. Τι άντρας έγινε κατόπιν ι mon dieux .

K3 : Δύο λεπτά αιώμνη.

K1 : Τον τράβηξα από την καρδιά της μάνας του, μόνος. Τον έθρεψα με σκέτο αίμα, αίμα , αίμα λύκου, μόνος

K4 : Είναι πολύ περιγραφικός

Δεν προλαβαίνει να τελειώσει , μπαίνει Η Κ 5

K 5 : Μπατίστ;

K1 : Νταϊανά ; Τελειώσατε; Το φέρατε;

K5 : Πήγαινε το στην κρεβατοκάμαρα

Ο Κ1 πηγαίνει ένα αντικείμενο σαν μπαμπουλωμένο μωρό στην κρεβατοκάμαρα

K4 : Και η άλλη;

K5 : Τι περιμένεις να σου πω; Τα γνωστά

K3 : Σας δυσκόλεψε;

K5 : Ως συνήθως. Δεν πιστεύω να στεναχωρήθηκες ;

K3 : Πεινάς;

K5 : Περίσσεψε κάτι για μένα;

K1 : Αγαπημένη μορφή. Στήθος;

K5 : Πάντοτε

K1 : Γλυκιά σκιά, περισσότερα

K4 : Αρχίζει πάλι

K3 :Πάρε κι εσύ λίγο μπουτι Γιοσέφ. Θα σε κρατήσει απασχολημένο όσο μιλάνε

K4 : Πλευρά έμειναν;

K3 : Και πλευρά και σάλτσα

K4 : Πόσο καιρό τα είχαμε στον καταψύκτη;

K3 : Δεν σουν αρέσουν;

K4 : Προτιμώ φρέσκο κυνήγι

K3 : Αυτή ή Ρώσικη ψυχή σου

K4 : Γεωργιάνικη

K3 : Δεν χόρτασε

K4 : Πεινάω ακόμα, το πιστεύεις;

K3 : Πάντως φρέσκο δεν σου δίνω. Άστο να σιτέψει .

Εικόνα δεύτερη

Ένας κενός χώρος

Ήχοι δάσους και αέρα ανάμεσα στα κλαδιά

Γ. : Τι σκέφτεσαι;

Α. : Πόσο θα ήθελα ο μικρός να έχει τα μάτια σου

Γ. : Τα παιδιά δεν είναι κόπιες μας

Α. : Πλάθονται , είναι πλάσ- ματα

Γ. : Είναι Θαύ-ματα. Είναι μαθή- ματα. Αν θέλεις κλώνο αγόρασε πρόβατο. .

Α. : Γιατί νευριάζεις; Πιάνεσαι από μια κουβέντα κι ανάβεις.

Πως αισθάνεσαι;

Γ. : Βαριά. Αλλά αναζωογονημένη

Α. : Μυρίζεις όμορφα. Μυρίζεις τριαντάφυλλο

Γ. : Βρωμάω

Α. : Θα σου κάνω μπάνιο εγώ στου Ζαν

Γ. : Τι άλλο έχει ο σάκος; Σαπούνι πήρες;

Α. : Σαπούνι, φάρμακα, ρούχα, κονσέρβες,

Γ. : Για να δω. Αυτό τι είναι; (βγάζει ένα μαχαίρι) Αυτό : (βγάζει ένα κουτί σφαίρες)

Α. : Είδη κυνηγού. Πρόσεχε

Γ. : Είδη κυνηγού;

Α. : Όταν ξεκουραστείς, όταν δεν με χρειάζεσαι , θα βγω για κυνήγι

Γ. : Έχεις όπλο;

Α. : Φοβάσαι ;

Γ. : Τι να φοβηθώ; Είμαι πολύ κουρασμένη για να φοβηθώ

Α. : Πιο κάτω . Δες στον πάτο.

Γ.: Σφαίρες . Καημένα ζώακια

Καημένε Ζαν . Με τι χαρά μου έδωσε τα κλειδιά του εξοχικού του.

Α. : Και μετά πέθανε

Γ. : Δεν τον συμπαθούσες καθόλου. Αλλά σου μιλούσε πάντοτε τόσο ωραία,
νοιάζονταν τόσο για μας

Α. : Απαγγέλει : Χρυσό μου κοριτσάκι, στολίδι μου, πρόσεχε τον εαυτό σου, μη
μπαίνεις, μη βγαίνεις, μη μιλάς μην κοιτάς, μην κουράζεσαι , ζουμερό μου
πλασματάκι....

Γ. : Γιατί τον κοροϊδεύεις; Μιλούσε λίγο περίεργα, ήταν μοναχικός, αλλά μας
αγαπούσε Περνούσε κάθε τόσο, μου ψώνιζε, μου έκανε παρέα,

Α. : Ο αποθανών δεδικαίωται

Γ. : Πάντα με ρωτούσε πως γνωριστήκαμε, ήταν συλλέκτης ιστοριών, έτσι έλεγε

Α. : Του είπες;

Γ.: Ποτέ. Αυτά που αγαπώ τα κρατώ για τον εαυτό μου.

A. : Σε πιστεύω

Γ. : Μπορείς να ειρωνεύεσαι όσο θέλεις. Ελεύθερα. Εξάλλου την ιστορία μας είναι μια συνηθισμένη ιστορία . Γνωριστήκαμε σε ένα εστιατόριο, καθόμασταν σε διπλανά τραπέζια... Μου αρέσει που μιλάμε έτσι , για τα καθημερινά του καθημερινού ,για μικροπράγματα, ξεφλουδίζουμε τον χρόνο, τον μακραίνουμε

A. : ήταν ημέρα Τρίτη

Γ. : Τετάρτη

A. : Έτρωγα γιουβέτσι και σαλάτα λάχανο , σε είδα, σε μύρισα

Γ. : Είχα κάνει μπάνιο

A. : σε κυνήγησα, αυτό είναι όλο.

Γ. : Με ήθελες μάλλον

A. : Είχα ένα καλό προαίσθημα. Συγχρονισμός οίστρου

Γ. : Συγχρο- τι;

A. : Ήταν η ώρα μου , ήταν η ώρα σου . Συντονιστήκαμε. Ήρθε ο καιρός μου

Γ. : Γιατί έχεις σχοινί στο σάκιο;

A. : Χρειάζεται. Δένουμε τα θηράματα . Χειροπόδαρα, ας πούμε

Γ. : Δεν θα χρειαστεί.

A. : Κανείς δεν ξέρει

Γ. : Δηλαδή δεν με αγάπησες;

A. : Γιατί οι γυναίκες δεν δέχονται ποτέ μια ειλικρινή απάντηση;

Γ. : Ειλικρινής σημαίνει σκληρή;

A. : Ειλικρινής σημαίνει αστόλιστη. Απλώς αστόλιστη.

Γ. : Ειδικά σήμερα δεν έχω κέφια για πολλές πολλές αναλύσεις. Είσαι κατά βάθος ψυχρός άνθρωπος.

A. : Είμαι κυνηγός.

Γ. : Θεωρείς πολλά πράγματα δεδομένα

A.: Είμαστε αρχαίο είδος εμείς οι κυνηγοί, είμαστε σπάνια πουλιά. Δεν θα έπρεπε να σε στεναχωρεί η ειλικρίνειά μου Ήσουν ένα μικρό κορίτσι , ήμουν ένας ώριμος άντρας Ήμασταν τυχεροί . Πιθανόν με λυπήθηκαν , πιθανόν σε λυπήθηκα. Είχες ωραία μυρωδιά, ανταποκριθήκες στο κάλεσμα της φύσης, ήσουν εκεί την κατάλληλη ώρα-καμία δέσμευση , ωραία μήτρα

Γ. : Απαγγέλει : Ο έρως ανυψώνει το πνεύμα, ενδυναμώνει την ψυχή...

A. : χωρίς οικογένεια, γονείς, αδέρφια, τι παραπάνω μπορούσες να ζητήσεις;.

Γ. : πηγή ασφάλειας...

A. : ...λεπτός χαρακτήρας, καθόλου κτητική,...

Γ. : προστασίας μακροζωίας . Καημένε Ζαν. Τα έλεγες, τα πίστευες, τα πίστεψα Φταίω.

A. : Να φεύγουμε σιγά – σιγά; Νυχτώνει.

Γ. : Η χειρότερη συζήτηση την χειρότερη στιγμή

A. : Θα κουβαλήσω τον σάκο σου.

Γ. : Να τον κουβαλήσεις

A. : Δεν πρέπει να είναι μακριά

Γ. : Μυρίζεις ότι μυρίζω;

A. : Μου μυρίζει καπνός

Γ. : Περπατάμε

A.: Εδώ πρέπει να είμαστε

Γ.: Τι ωραίο σπίτι

A. : Φωτισμένα παράθυρα , κόκκινα κεράκια

Γ. : Όλα καθαρά , φρεσκοπλυμένα

A. : Σαν της μάγισσας στα παραμύθια

Γ. : Αυτό το χιούμορ σου

A. : Περάστε Χάνσελ περάστε Γκρέτελ, περάστε παιδάκια μου για να σας φάω. Εδώ η καρέκλα, εδώ το τραπέζι, εδώ το βάζο με τα γλυκά, εδώ ο φούρνος που θα σας ψήσω

Γ. : Δώσε μου λίγο νερό. Ξεφόρτωσε να χτυπήσουμε το κουδούνι

A. : Φύγε. Έχεις ακόμα καιρό. Πάρε το παιδί και φύγε

Γ. : Από ώρα δεν αισθάνομαι καλά. Δώσε μου λίγο νερό

A. : Η μάγισσα όταν μυρίσει αίμα δεν θα σε αφήσει να φύγεις

Γ. : Για ποια μάγισσα μιλάμε;

A. : Γύρνα πίσω. Αν μπούμε δεν έχει γυρισμό

Ανοίγει η πόρτα

Βγαίνει η Αρτεμισία δῆθεν τρομαγμένη, δῆθεν ἐξαλλή

Αρ. : Τι κάνετε εσείς εδώ; (απευθύνεται στη Γ.) Τι κάνεις εσύ εδώ παλιοκόριτσο;

Γ. : Εμείς ἡ εσείς;

Αρ. : Μόλυνες την πόλη , ἤρθες να μολύνεις και την εξοχή; Μισή ώρα ἔδινα κατάθεση για χάρη σου σήμερα. Φύγε γιατί θα φωνάξω την αστυνομία.

Α. : Μισό λεπτό , ἔγινε παρεξήγηση. Ο Ζαν μας ἔδωσε τα κλειδιά του εξοχικού του για λίγες μέρες

Γ. : Δεν είχαμε διάθεση να σας ενοχλήσουμε

Α. : Έχετε κι εσείς κλειδιά;

Αρ. : Το εξοχικό του είναι στο διπλανό χωριό ανόητε

Λίγο μετά τη διασταύρωση με το δάσος

Α. : Πήραμε λάθος δρόμο.

Γ.: Μα ο άνθρωπος μου τόνισε : Στη διασταύρωση δεξιά

Α. : Αν σου είπε δεξιά και είμαστε εδώ κάποιος από τους δυο ἔκανε λάθος

Αρ.: Δεν μ' ενδιαφέρουν τα λάθη σας . Να φύγετε αμέσως

Α. : Τι θα σας κοστίσει να μας φιλοξενήσετε για ένα βράδυ;

Αρ.: Δεν είμαστε ξενοδοχείο,μαντάμ, δεν ἔχουμε ρεύμα, δεν ἔχουμε νερό

Α. : Η γυναίκα μου δεν μπορεί άλλο. Πήραμε λεωφορείο και μετά περπατήσαμε .
Αφήστε μας τουλάχιστον να ξεκουραστούμε και αύριο το πρωί συνεχίζουμε .

Αρ.: Να μην την κουβαλούσες έως εδώ.

Α. : Κοντεύει να γεννήσει αλλά μετά τα γεγονότα δεν άντεχε να καθήσει σπίτι

Αρ. : Πρόβλημά σου. Δεν τη θέλω εδώ

Α. : Μια στέγη ζητάμε για ένα βράδυ

Αρ. : Τι είναι αυτό . Μου βγάζεις όπλο;

Γ. : Μην φοβάστε, είναι κυνηγετικό, ρίχνει μόνο σκάγια

Αρ. : Κάνει δουλειά , επομένως.

Θάπρεπε να ντρέπεσαι νεαρέ, Απειλείς μια κυρία που θα μπορούσε να είναι και μαμά σου . Τι άλλο έχεις; Χειροβομβίδα, πολυβόλο, πύραυλο

Ανοίξε την πόρτα. Μπες εσύ μέσα Γ., . Εντάξει.

(δείχνει τον Α.) Πάρε τις βαλίτσες σας, εσύ . Βάλτες κάπου πρόχειρα

Γ. : Ευχαριστούμε κυρία

Αρ. : Γιατί ζάρωσες;

Γ. : Πονάω λίγο

Αρ. Νεαρέ, ελπίζω να έχεις φαρμακείο μαζί σου

Α. : Δεν είμαι εντελώς ανεύθυνος

Αρ. Θα χρειαστούμε φάρμακα, ιώδιο (απευθύνεται στη Γ.) Εσύ ξεκουράσου.
(απευθύνεται στον Α.) Εσύ φέρε μια κουβέρτα και σκέπασέ την

Γ.: Πονάω

Α.: Κάνε υπομονή

Γ. : Γιατί είσαστε τόσο επιθετική ; Τι σας κάναμε; Δεν μας έχετε αφήσει σε χλωρό κλαρί

Αρ.: Νομίζεις ότι δεν το μυρίστηκα το μυστικό σου ;

Γ. : Ποιο μυστικό;

Α. : Ποιο μυστικό;

Αρ.: Αυτό που κρύβεις στην κοιλιά σου, αυτό το μυστικό

Γ.: Παραλογίζεστε. Έγκυος είμαι

Αρ.: Μην κάνεις ότι δεν ξέρεις τι κουβαλάς. Πες μας με ποιόν έκανες το παιδί . Γιατί παιδί δεν είναι αυτό που κουβαλάς μέσα και το ξέρεις

Γ. : Κυρία μην με κουράζετε άλλο. Μάλλον βλέπετε πολύ κινηματογράφο. Αφήστε με να ηρεμήσω . Δεν πέρασα και λίγα. Αύριο το πρωί θα φύγουμε

Αρ. : Είδα τι πέρασες εσύ , είδα τι τράβηξε ο Ζαν, είδα όλη τη σκηνή

Α. : Είσαι καλά κυρά μου; Η γυναίκα μου δεν έφταιγε σε τίποτα

Αρ. : Μην πλησιάζεις, παίρνω την αστυνομία

Μπαίνει η Ρόζα, κόρη της Αρτεμισίας, με μια βαλίτσα

P. : Μανούλα;

Αρ : Αγάπη μου

P. : Τι συμβαίνει εδώ;

Αρ. : Τίποτα χρυσό μου τα παιδιά ..

P. : Έχεις επισκέπτες;

Αρ. : Τα παιδιά έκαναν λάθος, μόλις έφευγαν

P. : Κυνηγέ;

A. : Ρόζα;

Γ. : Γνωρίζετε;

P. : Αιώνες .. Συναντηθήκαμε πριν χρόνια, ήμασταν φίλοι κάποτε

Τι κάνεις γλυκέ μου; Τι συμβαίνει

A. : Ξεμείναμε . Δικό σας είναι :

P. : Νοικιασμένο. Είπαμε μια φορά να κάνουμε διακοπές μαζί, εγώ και η μαμά Εσύ;

A. : Να σου συστήσω τη γυναίκα μου

P. : Παντρεύτηκες εντέλει; Συγχαρητήρια. Γιατί την έχεις κουκουλωμένη;

Γ. : Είναι ετοιμόγεννη

P. : Ωραία. Παρέα, λίγο σασπένς , ότι πρέπει μες την ερημιά

Μαμά;

Aρ. : Είναι τέρας, χρυσό μου. Πλάσμα του σκότους.

P. : Δεν μου πολυμοιάζει τέρας , είναι λίγο τσαλαπατημένη , λίγο τρομαγμένη. Πονάει νομίζω .

Πονάς παιδί μου;

Γ. : Κατά διαστήματα

Aρ.: Εξαιρετική ηθοποιός. Θα έκανε τα πάντα για να μην κοιμηθεί στην ύπαιθρο.

P. : Έχει αποφοιτήσει Κυνηγέ ή σπουδάζει ακόμη; Έχει τελειώσει το σχολείο;

A. : Τώρα μας δουλεύεις.

P. : Δεν θα ήθελα να το αναφέρω, αλλά μια και ήρθε η συζήτηση ο Κυνηγός ήταν μαζί μου σ' εκείνη την αποστολή στην Κένυα.

Aρ. : Αλήθεια, ήσασταν κι εσείς εκεί; Υπό ποίαν ιδιότητα ;

P. : Ιχνηλάτης. Δεν μου αρέσει να περιαιτολογώ μανούλα , αλλά εγώ κι ο Κυνηγός ζήσαμε μια σπουδαία εμπειρία. Βαθιά στο δάσος της Αφρικής , θυμάσαι Κυνηγέ; , ένα όμορφο πρωινό του φθινοπώρου, αχνός ήλιος, ελαφρύ αεράκι,

A. : Άμμος, βροχή, ένα σωρό ξερά φύλλα έπεφταν στο κεφάλι μας

P. : γένησα το παιδί μου. Αυτό τώρα (δείχνει την Γ.) είναι όλο δικό σου;

A.: Είναι

P. : Και το παιδί;

A. : Κι αυτό

P. : Μάλιστα. Λοιπόν μανούλα ανασκουμπώσου . Έχουμε υποχρέωση στον κύριο εδώ

Aρ. : Χρυσό μου αυτή η .. η... γυναίκα .. Πριν λίγες μέρες της επιτέθηκε ένα κοπάδι σκύλων, ήμουν κοντά, κόντεψαν να με ξεσκίσουν

P.: Κανένα σκυλί δεν είναι ικανό να πειράξει τη μανούλα

Aρ.: Οι γάτες εγκατέλειψαν τη γειτονιά . Γεμίσαμε ποντίκια.

P. : Τα καημένα τα ποντικάκια. Είσαι υπερβολική.

Ο Ζαν τι κάνει;

Aρ. : Πέθανε

P. : Κιόλας; Άρα εδώ έχουμε σχεδόν τελειώσει, σωστά;

Αρ.: Κάτι μικρολεπτομέρειες μόνο, και μετά σπίτι

Ρ. : Με τη γέννα τι κάνουμε;

Αρ. : Αυτήν θα την αναλάβει ο ειδικός

Ρ. : (απευθύνεται στη Γ.) Μη στεναχωριέσαι , θα σε βοηθήσουμε.

Γ. : Ξέρετε τον άντρα μου;

Ρ. : Ξέρω αυτόν που λέει ότι είναι άντρας σου

Α. : Ρόζα

Ρ. : Συγγνώμη παιδί μου (προς τον Α.:) Είναι πάντα τόσο ευαίσθητη;

Α. : Δυστυχώς

Ρ. : Κρίμα. Όμορφη αλλά αδύναμη. Πως τα πάμε με το θέμα της γέννας μανούλα;

Η Αρ. έχει σκύψει με ύφος ειδικού μέσα στα πόδια της Γ. και ελέγχει

Αρ. : Μια χαρά. Δεν θέλει πολύ ακόμα

Ρ. : Η μαμά ήταν νοσοκόμα στον Β' Παγκόσμιο.

Γ. : Ξέρατε τον Ζαν;

Ρ. : Ήταν ο μεγάλος μου φίλος, ο μέντοράς μου . Κάμποσα χρόνια πριν. Σπουδαίος κυνηγός.

Γ. : Με αγαπούσε πολύ

Ρ. : Είμαι σίγουρη

Γ. : Με κυνήγησαν άγρια σκυλιά δίπλα στο σπίτι μου, όρμησε μπροστά για να μπορέσω να φύγω .Γέρος άνθρωπος, τόσο τρυφερός, τόσο ευαίσθητος, με το μπαστούνι του , πάντοτε κουβαλούσε ένα ψηλό όρθιο μπαστούνι, όρμησε για να με σώσει.

P. : Πέρασαν όλα παιδί μου, μην τα σιέφτεσαι

Γ. : Τον ξέσκισαν κυρία, τον ξέσκισαν οι σκύλοι. Η μητέρα σας...

P. : Η μανούλα;

Γ.: Είδε τα απομεινάρια του στο πεζοδρόμιο. Πριν τα μαζέψει το ασθενοφόρο. Πως δεν τρελάθηκε η καημένη

P. : Έχει δυνατό χαρακτήρα. Μανούλα;

Αρ. : Πολλά είπαμε. Κράτα το στόμα σου μέχρι να τελειώσουμε. Πάω να φέρω καθαρές πετσέτες να την πλύνουμε λίγο

P.(Στον Α.): Τόσο αδύναμη

Α.: Καλόκαρδη

P. : Ασχημούλα είναι

Α. : Δε βαριέσαι

Γ. : Τι συζητάτε; Ελάτε να με βοηθήσετε, θέλω να ξαπλώσω στο πάτωμα, Πονάω, πονάει η μέση μου

Α. : Ρόζα βοήθα

Την τακτοποιούν πάνω σε μια κουβέρτα, ακουμπούν το κεφάλι της σε ένα μαξιλάρι και απομακρύνονται. Εντωμεταξύ εμφανίζεται η Αρ. με πετσέτες , ψαλίδι και μια λειάνη νερό.

P. : Θα πέσεις μανούλα. Πώς να ισορροπήσουν όλα τούτα πάνω στις πετσέτες

Η Γ. στριφογυρίζει, φωνάζει

Α. : Κάτσε ήσυχα, τελειώνουμε σε λίγο

Γ. : Το είδες το ψαλίδι; Είναι τεράστιο

Αρ. : Γέννα χωρίς ψαλίδι, δε γίνεται χρυσό μου

Γ. : Θα με σκοτώσεις; Θέλεις να με σκοτώσεις.

Αρ. : Ρόζα;

P. : Πρέπει να φύγεις Κυνηγέ.

Γ. : Θα με σκοτώσουν. Μη μ' αφήνεις μόνη μαζί τους

P. : Εδώ δεν είναι μέρος για άντρες

Ο Α. φεύγει διστακτικά

Η γέννα εξελίσσεται κανονικά , η Γ. υποφέρει όλο και περισσότερο.

Μητέρα και κόρη κάθονται στο πλάι της η μια δεξιά, η άλλη αριστερά, κάνουν τη δουλειά τους ,ελέγχουν την πορεία της γέννας , καθαρίζουν τη γυναίκα , δροσίζουν το πρόσωπό της και ταυτόχρονα συνομιλούν

Αρ. : Θα σου σκίσω λίγο το φουστάνι, χρυσό μου. Τι σημάδια είναι αυτά;

Γ. : Σημάδια στα χέρια στο λαιμό στα πόδια έχω σημάδια στην κοιλιά. Και αίμα .. αίμα

Αρ. : Κράτα της τα χέρια Ρόζα.

P. : Έπαθε κρίση ;

Αρ. : Υστερία

P. : Ήταν ανάγκη να της δείξεις το ψαλίδι;

Γ. : Δεν έφταιξα εγώ δεν έφταιξα δεν έφταιξα

Αρ.: Χρυσό μου; Πως νιώθεις;

Γ. : (λαχανιαστά) Έβλεπα όνειρα τελευταία το είπα στον Ζαν περίεργα όνειρα έβλεπα το παιδί να μου μιλά έβλεπα τον εαυτό μου να. να κυνηγά ελάφια να κυνηγά. λιοντάρια να τρέχει. τα έλεγα. στον Ζαν με καθησύχαζε η εγκυμοσύνη περιστεράκι μου η εγκυμοσύνη μας ταξιδεύει στο ασυνείδητο σε λίγο θα τα ξεχάσεις όλα

Αρ. : Ο Ζαν είναι πολύ ξεχωριστό άτομο. Έχει μια γλύνια, το στόμα του στάζει μέλι.

P. : Ξέρει καλά τη δουλειά του. Δεν έχει χάσει ποτέ bebe , ιδιαίτερα τους πρώτους μήνες που είναι οι πιο επικίνδυνοι

Γ. : Γιατί με τυραννάτε, μην με τυραννάτε άλλο σας παρακαλώ

Αρ. : Με τόσες αναγούλες, με τέτοιες ψευδαισθήσεις εδώ εσύ παραλίγο..

P. : Μη μου το θυμίζεις

Αρ. : Αρνάκι σ' έκανε. Τι ηθοποιός, τι στόφα

Γ. : Ζαν . Μιλάτε για τον Ζαν;

Αρ. : Κοίτα στον ουρανό , χρυσό μου. Έτσι μπράβο, τα παράθυρά μας είναι πολύ μεγάλα. Δες το λαμπρότερο αστέρι, εκείνο το αστεράκι δεξιά, το βλέπεις; Το έστειλε ο Ζαν για χατίρι σου να σε φυλάει

P. : Μανούλα

Αρ. : Κάτι πρέπει να πω για να την ησυχάσω

Γ. : (κλαίγοντας) Καλέ μου κύριε Ζαν, μου λείπεις τόσο. Μου κρατούσες συντροφιά, μου κρατούσες τα χεράκια όταν κρύωνα, με τάιζες στο στόμα, μου έδωσες το κλειδί του σπιτιού σου

P. : Είναι αλήθεια τόσο ανόητη; Τόσο αφελής;

Αρ. : Η κακομοίρα πιστεύει ακόμη στην καλοσύνη των ανθρώπων

Γ. : Άκουσες τις φωνές μου όταν μου επιτέθηκαν τα σκυλιά

Αρ. : Δεν το κατάλαβε λες;

P. : Σίγουρα δεν το κατάλαβε

Γ. : και μετά. Μετά προσπάθησες να τα εμποδίσεις. Μπήκες μπροστά τους και τα χτύπησες με το μπατόν

Αρ. : Δεν πρόσεξε ότι ήταν κυνηγόσκυλα;

P. : Μπορεί να μην ήξερε τη διαφορά

Γ. : και μετά λιποθύμησα

Αρ. : Σωστά

Ρ. : Σωστά

Η Αρ ξαναελέγχει τη διαστολή.

Α. : Είναι ώρα να πηγαίνεις χρυσό μου. Το θέαμα είναι βίαιο.

Ρ. : Κοντεύει;

Αρ. : Ήρθε η ώρα της

Γ. : Γιατί μιλάτε σαν να είμαι απούσα; Δεν είμαι ζώο.

Ρ. : Αντιθέτως γλυκιά μου. Σε έχουμε σε πολύ μεγάλη εκτίμηση. Ελπίζουμε από καρδιάς να τελειώσεις ανώδυνα

Αρ.: Φύγε χρυσό μου.

Γ. : Που πάει;

Αρ. : Στο φαρμακείο για αντιβιοτικά. Θα σου χρειαστούν

Γ. : Ευχαριστώ κυρία

Ρ. : Τόσο αφελής θεέ μου, πόσο αφελής..

Αρ. : Κλείσε την πόρτα γερά . Με το κλειδί

Πως αισθάνεσαι χρυσό μου;

Γ. : Χάλια

Αρ. : Τελειώνουμε, μην ανησυχείς

Γ. : Κοιτάζτε , το ξέρω , δεν με συμπαθείτε αλλά θα ήθελα να σας παρακαλέσω κάτι. Θα ήθελα να μου υποσχεθείτε κάτι. Αν κάτι μου συμβεί, αν δεν τα καταφέρω, να παραδώσετε το παιδί στον πατέρα του.

Αρ. : Μα φυσικά χρυσό μου. Γιατί πιστεύεις ότι δεν θα τα καταφέρεις;

Γ. : Τα πράγματα ήταν πολύ παράξενα τώρα τελευταία. Ένας εφιάλτης που τον ζούσα και τον ξαναζούσα. Ακόμη και σήμερα, όλο αυτό το σκηνικό εφιάλτης δεν είναι;

Αρ. : Είμαι σίγουρη ότι είσαι δυνατή χρυσό μου

Γ. : Ορισμένα πράγματα μας ξεπερνούν. Θα μου δώσετε λίγο νερό;

Αρ. : Ορίστε, πιες. Καλύτερα τώρα;

Γ. : Καλύτερα. Μπορώ να σας ρωτήσω κάτι;

Αρ. : Εδώ που φτάσαμε

Γ. : Η κόρη σας είναι τρελή;

Η Αρ. γελά δυνατά

Αρ. : Μήπως όλοι μας δεν είμαστε λίγο τρελοί χρυσό μου; Η Ρόζα είναι αριστοκράτισσα Και ο πατέρας της και εγώ είμαστε από αρχαία μήτρα. Κυνηγοί μέχρι την αρχή του κόσμου . Και ξέρεις τι γίνεται με τις αρχαίες ράτσες. Αιμομιξίες κλπ, κλπ . Η αλήθεια είναι ότι όλοι έχουμε τη λόξα μας , σωστή παρατήρηση, μπράβο σου

Γ. : Γιατί δεν σας αρέσω κυρία

Αρ. : Δεν είναι ότι δεν μου αρέσεις χρυσό μου. Είναι ότι είσαι – πώς να το πω- αναλώσιμη

Γ. : Πιστεύετε ότι θα μπορούσα να αναθρέψω σωστά το παιδί μου;

Αρ. : Θα μπορούσες να αναθρέψεις σωστά ένα συνηθισμένο παιδί , είσαι τρυφερή, έχεις πίστη, είσαι γενναία, δεν είσαι πολύ έξυπνη (μεγάλο προσόν αυτό) αλλά το παιδί ενός κυνηγού, αυτό θέλει συζήτηση. Γιατί ο κυνηγός χρυσό μου, είναι στο βάθος βάθος τι άλλο; Ένας εκπαιδευμένος δολοφόνος. Οι κυνηγοί αναθρέφουν και εκπαιδεύουν μόνοι τα παιδιά τους. Εσύ όπως είπαμε είσαι αναλώσιμη

Γ. : Πονάω κυρία. Βοηθήστε με.

Αρ. : Θα σου βάλω κάτι στο βαμβάκι να μυρίσεις, ίσα για να ζαλιστείς.

Γ. : Γιατί μας φερθήκατε τόσο άσχημα; Δεν είστε άπονη κυρία, το νιώθω. Λέτε όμως πολλά ψέματα.

Αρ. : Όλα είναι ένα παιχνίδι χρυσό μου. Η ζωή μας, οι έρωτές μας. Πάντοτε κάποιος παίζει τον καλό και κάποιος τον κακό. Αποτελεσματικές επαγγελματικές τακτικές. Είσαι κάπως καλύτερα;

Γ. : Ποιος έστειλε τα σκυλιά κυρία;

Αρ. : Η νάρκωση σε χαλάρωσε , βλέπω. Άρχισες να σιέφτεσαι.

Γ. : Μήπως τα στείλατε εσείς ; Μήπως τα έστειλε ο άντρας μου ; Μήπως θέλατε να με ξεφορτωθείτε;

Αρ. : Σε μισό λεπτό θα σου κάνω μια ένεση...

Γ. : Σας παρακαλώ, μη πειράξετε το παιδί μου

Αρ. : ...και θα κοιμηθείς. Μετά θα σε ανοίξω, θα πάρω το παιδί. Αρκετά ταλαιπωρήθηκες.

Γ. : Σας παρακαλώ κυρία , αν έχετε θεό

Αρ. : Κοιμήσου τώρα

Γ. : μην πειράξετε το παιδί μου. Αγαπήστε το

Αρ. : Μην ανησυχείς, δεν πρόκειται να σε ξεχάσει . Ακολουθούμε συγκεκριμένο πρωτόκολλο

Γ. : Το παιδί μου

Αρ. : Το παιδί δεν ήταν ποτέ δικό σου χρυσό μου

Γ. : ...αγαπήστε το

Αρ. : Το παιδί ήταν δικό μας από την αρχή

Εικόνα Τρίτη

Ο Α. και Η Γ. υποτίθεται σε ένα μεγάλο, φωτεινό, διαμέρισμα , στην πραγματικότητα ένα τεράστιο κουτί, φωτισμένο σαν υπόγειο

Η Γ. κλειδωμένη στην κρεβατοκάμαρα. Έχει τα χάλια της, είναι σε υπερένταση

Γ.: Μάτια άδεια- μάτια τυφλά – τα ματάκια του απάνω σε φορείο. Άσπρο σεντόνι κόκκινοι λεκέδες. Πάνω στο πεζοδρόμιο ένα χέρι εδώ ένα εκεί-αίματα-αίματα κι αυτή η γυναίκα –αυτή η γυναίκα δίπλα μου να τον κοιτά αδιάφορα καιιά γυναίκα κρύα γυναίκα τα μάτια της σαν πεθαμένα.

Ήχος βροχής

Ο Α. μπαίνει στο δωμάτιο

Ανεβάζει και κατεβάζει επανειλημμένα έναν παλιομοδίτικο διακόπτη. Το σπίτι φωτίζει – ένα απαλό κίτρινο φως-

Προχωρά προς το βάθος της σκηνής

Φωνή από το βάθος και χτυπήματα πόρτας.

Γ. : Στο διάολο.

Όσο πλησιάζει την κρεβατοκάμαρα τα χτυπήματα δυναμώνουν .

(ακούγεται πλέον)

Α. : Μη φωνάζεις, δεν ακούω τι λες

Γ . Κλειδώθηκα , άνοιξέ μου

Α. : Το κλειδί;

Γ. : Μου έμεινε στο χέρι

Α. :. Που είναι τα εργαλεία μου;

Γ. : Στην αποθήκη

Πάει στην αποθήκη, τα φέρνει, βγάλει ένα κατσαβίδι κι ένα σφυρί και αρχίζει να ξεβιδώνει την κλειδαριά

Γ. : Τι γίνεται;

Α.: Ξεβιδώνω την κλειδαριά. Όταν υποχωρήσει σπρώξε από μέσα να την σπάσουμε

Γ. : Από μέσα

Α. : Από μέσα

Γ. : Η πόρτα είναι πολύ βαριά

Α. : Να την κλωτσήσεις

Γ. : Δεν αισθάνομαι καλά .Είμαι πολύ κουρασμένη. Πως να την κλωτσήσω πως;

Α. : Να μην κλεινόσουν . Γιατί κλείστηκες;

Γ. : Φοβήθηκα: Άκουσα βήματα και φοβήθηκα

Α. : Το σπίτι είναι άδειο

Γ. : Άκουσα θόρυβο, σου λέω

Εντωμεταξύ ο Α . έχει ξεβιδώσει την κλειδαριά και χτυπάει με το σφυρί τα μεταλλικά στοιχεία να χαλαρώσουν

Α. : Όλη τη μέρα ακούμε θορύβους

Γ. : Αυτός ήταν αλλιώτικος θόρυβος

Α. : Κινητό δεν έχεις;

Γ. : Είμαι κουρασμένη, λείπεις πολλές ώρες. Απλά περίμενα να γυρίσεις

Α. : Τι θα έκανες αν αρρώσταινα. Αν πέθαινα

.

Γ. : Θέλεις πολύ ακόμα;

Α. : Σχεδόν έτοιμος

Αρχίζει να βρέχει δυνατά

Α. : Σπρώξε

Γ. : Έτσι;

Α.: Ναι

Γ. : Τι γίνεται;

Α. : Θέλει λίγο ακόμα. Σπρώξε

Γ. : Το κάνω καλά;

Α. : Βάλε περισσότερη δύναμη

Γ. : Τώρα;

Α. : Κοντεύεις

Γ. : Έσκασα .

Α. Λίγο ακόμα και σπάει. Κλώτσα τώρα

Και μια φορά ακόμη . Χτύπα δυνατά υπα

Η κλειδαριά έσπασε. Η πόρτα έχει ανοίξει

Γ.: Βρέχει δυνατά

Α. Μπορώ να καπνίσω;

Η Γ. ανασηκώνει τους ώμους . Μιλά σιγανά είναι πολύ στεναχωρημένη, όμως προσπαθεί να μην το δείξει

Α. : (πιο μαλακά) Ξέρεις τι γίνεται έξω;

Γ. : Βρέχει

Α. : Έχει μαζευτεί αστυνομία.

Γ. : Ήρθε και αστυνομία ε;

Α. : Σκότωσαν τον γέρο στο ισόγειο. Είδα το ασθενοφόρο την ώρα που έφευγε
Τον φίλο σου.

Το ήξερες;

Γ. : Το ξέρω

Α. : Είδα τη μάγισσα, έδινε κατάθεση.

Γ. : Την κυρία του ρετιρέ; (λυπημένα) Δε μας συμπαθούσε ιδιαίτερα

Α. : Αυτή δεν ήταν που που έφτυνε όταν περνούσες ; Πού ζήτησε να μας
διώξουν;

-παύση- πιο μαλακά-

Α. Στεναχωρέθηκες

Γ. Μια ανόητη γυναίκα. Τίποτα παραπάνω. Όλοι κάπως θα πεθάνουμε. Όλοι κάπου θα πεθάνουμε. Αυτός πέθανε εδώ με τη μούρη στα σκουπίδια . Άλλος εκεί . Άλλος αλλού. Άλλος γεννάει, άλλος πεθαίνει, άλλος ...

Α. : Ζούγκλα γίναμε.

Γ. : Πήγα στο γιατρό σήμερα

Α. : Το ξέχασα εντελώς. Πως νιώθεις;

:Γ . :Χάλια

Α.: Ανασαίνεις βαριά

Γ. : Έγινα βαρέλι τελευταία , το πρόσεξες;

Α. : Είσαι πολύ όμορφη

Γ. : Ευχαριστώ πολύ . (μουρμουρίζει σιγά στον εαυτό της) Άλλος πεθαίνει, άλλος γεννάει ,άλλος κλειδώνεται .Αλλού νυχτώνει, αλλού ξημέρωσε ήδη. Αλλού βρέχει . Καημένε, γλυκέ μου Ζαν . Μόνο εσύ με αγαπούσες Τέτοιο τέλος...

Α. : Ο γιατρός είναι καλός άνθρωπος . Ξένος αλλά καλός

Γ. : Δεν το πρόσεξα

Α. : Είναι από τη Γεωργία. Φαντάζομαι ότι σε εξέτασε καλά

Γ. : Α. ναι. Θέλει να με κόψει. Το μωρό είναι μεγάλο

Α. : Μάλιστα

Γ. : Βγαίνει ανάποδα.

Α. : Και για το άλλο, τι λέει.

Γ. : Το άλλο;

Α. : Τα μουρμουρίσματα.

Γ. : Συνηθισμένο φαινόμενο, είπε. Το λένε μητρική ενν-δο-συ-ναί-σ-θη-ση ή
ψευδοκαλωσόρισμα

Α. : Δηλαδή;

Γ. : Πριν γεννηθεί το μωρό η μητέρα το καλωσορίζει. Του μουρμουρίζει. Μόλις
γεννήσει σταματά. Μη στεναχωριέσαι, δεν είμαι τρελή

Α. : Για να σε δω

Γ. :

Α. : Τι είναι αυτοί οι επίδεσμοι;

Γ. : Μανταρίσματα

Περπατούσα στο δρόμο και με έγλειψαν κάτι σκυλιά

Α. : Εδώ έχεις ράμματα.

Γ. : Πληγίτσες είναι. Μικρές πληγές

Α. : Κουτσαίνεις

Γ. : Στραμπούλιζα το πόδι μου

Α. : Θα μου πεις τι έγινε;

Γ.

Α. : Βγήκες και περπάτησες

Γ. : Για πολύ λίγο

Α. : Μόνη σου ;

Γ. : Με τον κύριο Ζαν

Α. : Εκεί σε έγλειψαν τα σκυλιά;

Γ. Γλυκέ μου, γλυκέ μου Ζαν . Ο μόνος μου φίλος

Α. : Εκεί έκοψες τα χέρια σου;

Γ. : Είναι ακόμα πολύ πρησμένα .

Α. : Θα μου πεις τι έγινε;

Γ. : Μιλούσαμε με τον Ζαν στέκονταν δίπλα και μιλούσαμε . Ένα κοπάδι σκυλιά μας πλησίασε . Σταμάτησαν για λίγο σα να μην ήξεραν τι να κάνουν αλλά πεινούσαν. όρμησαν στα μάτια όρμησαν κατευθείαν στο λαιμό γρατζούνισαν με τα νύχια την κοιλιά την έγκλειψαν η μυρωδιά μου έφταιγε αυτή η μυρωδιά εγώ δεν έφταιγα δεν το' θελα άλλαξε με την εγκυμοσύνη άλλαξε. Στεκόσουν πλάι μου γλυκέ μου Ζαν με το μπαστούνι στεκόσουν πλάι μου αλλά ήσουν αδύνατος, τόσο αδύνατος και τόσο γέρος έπεφτες και σηκώνόσουν πόσο ν' αντέξεις λύγιες που ήσουν κλαράκι σκόνταφες . Και έπειτα αίματα αίμα παντού τα όμορφα τα μάτια σου τα ξέσκισαν πως δεν τρελάθηκα ήθελα να ξεράσω μετά γονάτισες στο πεζοδρόμιο μη φοβηθείς μου είπες φύγε όσο μακριά μπορείς πήγαινε σπίτι μου μετά έπεσες κάτω . Μέρα μεσημέρι. Φώναζα σαν παλαβή τα νύχια τους τα νύχια φοβάμαι το παιδί θα μου σκοτώσουν το παιδί, σημάδια στα πόδια στα χέρια έχω σημάδια στο λαιμό σημάδια στα γόνατα έχω με καταράστηκε κάποιος δεν ξέρω δεν ξέρω Γιατί δεν έχει παρηγοριά η αγριότητα γιατί ποτέ δεν είχε

Ο Α την αγκαλιάζει συγκινημένος:

Γ. : Αυτή η κυρία από πάνω πήρε με το κινητό . Έτρεξε κόσμος εντωμεταξύ και με βοήθησαν. Ήθελα να μπω σπίτι μας να χωθώ όμως δεν είχα δύναμη . Ακούμπησα σε ένα ντουβάρι . Όρθια μέσα στο μεσημέρι έβλεπα νύχτα και μια σελήνη αγέλαστη δίπλα σκουπίδια

Ο Α. δεν μιλά Την αφήνει να ξεσπάσει

Γ. Δεν έχει έλεος η αγριότητα. Στο υπογραμμίζω

Α. : Μόλις σκοτείνιασε. Γι 'αυτό κλειδώθηκαν στο δωμάτιο

Γ. : Ναι . Φόβος

η Γ σηκώνεται, πάει στη βρύση της κουζίνας, γεμίζει ένα ποτήρι νερό και γυρνάει πίσω με το ποτήρι στο χέρι. Συνέρχεται σιγά σιγά Πίνει νερό ,κάνει δυο βόλτες , ανοίγει το παράθυρο

: ...πόσο θα ήθελα ένα ποτό. Κάτι να χαλαρώσω. Να μη σκέφτομαι. Ένα δυνατό ποτό να γίνω λιώμα

Πιάνει ξανά το ποτήρι και κοιτά το νερό πολύ συγκεντρωμένα. Κollάει το πρόσωπό της στο κάσωμα του παραθύρου αλλά αποφεύγει να κοιτάξει έξω

Α. : Πονάει το κεφάλι μου

Χτυπάει το κεφάλι ελαφρά στον τοίχο

Γ. : Πάμε να φύγουμε , πάμε στο σπίτι του Ζαν, στην εξοχή . Τα νεύρα μου είναι σπασμένα. Με τραβάνε οι πληγές στα χέρια. Πονάω

Α . : Θα ταλαιπωρηθείς . Είσαι στον μήνα σου

Γ. : Πάμε να φύγουμε. Κάνε μου το χατίρι και δεν θα μετανιώσεις.

Α. : Μπορεί να μετανιώσεις εσύ

Γ. : Αυτό αποκλείεται

Εικόνα τέταρτη

K1 : Μα που τη σκέφτηκες την μη-τρι-κη-εν-δε-σθη-ση- εν-δι-αι-σθη-ση

K4 : Εν-δο-συ-ναί-σθη-ση. Κάτι έπρεπε να πω για να δείξω σπουδαίος

K2: Μα είσαι σπουδαίος καλέ μου Γιόσεφ. Στον τομέα σου ήσουν ο καλύτερος

K4 : Ένας σχεδόν- ξεχασμένος παλαιοπολιτικός

K1 : Μεγαλειώδης θα έλεγα.

K2 : Καλύτερος από τον Λένιν

K5 :Από τον Γκορμπατσόφ

K1 :Τον Πούτιν

K3: Τον Ντοστογιέφσκι

K2 : Τον μεγάλο Πέτρο

K4 : Τα πειράγματα δεν οδηγούν πουθενά, να το ξέρετε

K3 : Μήπως σε πληγώσαμε πατερούλη;

K2: Το μωρό εντάξει;

K5 : Κοιμάται βαθιά

K1: Το γλυκό μου αγγελούδι. Το περιστεράκι μου

K2 : Πάντα αγαπούσες τα παιδιά Ζαν Μπατίστ

K1 : Έξι νόμιμα παιδιά παρακαλώ .

K4: Και πόσες γυναίκες

K1 : Μία, αν θυμάμαι καλά

K4 : Και πόσους άντρες;

K1 :Θυμάμαι καθαρά τους πρώτους τρεις

K2 : Πως πήγε η γέννα μαμά; Στήθος ;

K5 : Τα συνηθισμένα. Χεράκι θα ήθελα. Και λίγο ζωμό

K1 : Δεν υπέφερε, ελπίζω

K5 : Καθόλου. Ναρκωμένη μέχρι τέλους

K1 : Βρήκες το πριόνι

K5 : Κάτω από το κρεβάτι. Ο Γιλεν γιατί δεν τρώει;

K2 : Έφαγε κάτι, αλλά τον έπιασε πονοκέφαλος

Ευτυχώς που το ανέλαβες μαμά. Άρχισε να γερνάει, νομίζω. Γίνεται ευαίσθητος

K5 :Άντρες

K4 : Τσουρουφλίστηκε , μάλλον

K1 : Γιοσέφ, μη γίνεστε αδιάκριτος

K2 : Η αλήθεια είναι ότι τώρα τελευταία είναι πολύ αφηρημένος

K5 : Ήταν ένα αφελές , χαρούμενο , κουτό παιδί. Γι αυτό τη διαλέξαμε

K2 : Αγαπούσε πολύ το παιδί της

K1 : Κι εμείς θα το αγαπήσουμε

K2: Κι εμείς

K4 : Κι εμείς

K5 : Κι εμείς

K5 : Θα τον βλέπουμε με τα μάτια της

Παίρνει δυο στρόγγυλους λευκούς βόλους από την τσέπη της και τους ρίχνει σε μια κανάτα λευκό κρασί

K4 : Μη μου πεις

Σκύβουν όλοι μπροστά στην κανάτα

K1 : Καταπράσινα

K2 : Γυαλιστερά

K4 : Πανέμορφα, τα θυμάμαι

K5 : Με το κουτάλι τα εξόρυξα

Στραγγίζουν το κρασί στα ποτήρια τους. Οι δυο βόλοι πέφτουν τυχαία σε κάποιο Ποτήρι

K1 : Να μην ξεχάσουμε να βάλουμε τον σάκο στον καταψύκτη. Το κρέας έχει σχεδόν τελειώσει

K5 : Το έχω ξεχωρίζει σε μερίδες

K2 : Στην υγεία μας

K4 : Στα τραπέζια μας